

III

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienību)

TIESĪBU AKTI, KAS PIENĒMTI, PIEMĒROJOT LES V SADAĻU

PADOMES LĒMUMS 2007/845/TI

(2007. gada 6. decembris)

attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai citu īpašumu meklēšanas un identificēšanas jomā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 30. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Beļģijas Karalistes, Austrijas Republikas un Somijas Republikas ierosinājumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Galvenais organizētās pārobežu noziedzības virzītājspēks ir finansiāli ieguvumi. Finansiāli ieguvumi ir stimulē izdarīt jaunus noziegumus, lai gūtu vēl lielāku peļņu. Attiecīgi tiesībsargāšanas dienestiem vajadzētu būt apveltītiem ar vajadzīgajām iemaņām, lai izmeklētu un analizētu noziedzīgo darbību finanšu plūsmas. Lai efektīvi apkarotu organizēto noziedzību, Eiropas Savienības dalībvalstīm ir operatīvi jādalās informācijā, kas var palīdzēt meklēt noziedzīgās darbībās iegūtus ienākumus un citu noziedzniekiem piederošu īpašumu un uzlikt tam arestu.

(2) Padome pieņēma Padomes Pamatlēmumu 2003/577/TI (2003. gada 22. jūlijs) par to, kā Eiropas Savienībā izpilda īpašuma vai pierādījumu iesaldēšanas rīkojumus ⁽²⁾ un Padomes Pamatlēmumu 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma

rīku un īpašuma konfiskāciju ⁽³⁾, kas attiecas uz dažiem tiesiskās sadarbības aspektiem krimināllietās noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku vai citu īpašumu iesaldēšanas un konfiscēšanas jomā.

(3) Attiecīgām dalībvalstu iestādēm, kas nodarbojas ar nelielkumīgi iegūtu līdzekļu un cita īpašuma, kas var kļūt konfiscējams, meklēšanu, ir cieši jāsadarbojas, un būtu jāparedz noteikums, kas atļauj tiešu saziņu minēto iestāžu starpā.

(4) Šajā nolūkā dalībvalstīm vajadzētu būt valstu līdzekļu atguves dienestiem, kas ir kompetenti šajā jomā, un būtu jānodrošina, lai šie dienesti spētu ātri apmainīties ar informāciju.

(5) Kamdenas līdzekļu atguves aģentūru tīkls (CARIN), ko 2004. gada 22. un 23. septembrī Hāgā izveidoja Apvienotā Karaliste, Austrija, Beļģija, Īrija, Nīderlande un Vācija, jau tagad ir globāls praktiķu un ekspertu tīkls, kurā savstarpēji vairo zināšanas par metodēm un paņēmieniem jomā, kas saistīta ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu un cita īpašuma identifikāciju, iesaldēšanu, aresta uzlikšanu un konfiskāciju pāri robežām. Ar šo lēmumu būtu jāpapildina CARIN, nodrošinot tiesisko pamatu informācijas apmaiņai starp visu dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem.

(6) Savā paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam "Hāgas programma: desmit prioritātes turpmākajiem pieciem gadiem" Komisija aicināja nostiprināt instrumentus, ar kuriem pievērsties organizētās noziedzības finanšu aspektiem, *inter alia* veicinot noziedzīgi iegūtu līdzekļu izlūkvienību izveidi dalībvalstīs.

⁽¹⁾ 2006. gada 12. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV L 196, 2.8.2003., 45. lpp.

⁽³⁾ OV L 68, 15.3.2005., 49. lpp.

- (7) Sadarbībai līdzekļu atguves dienestu starpā un līdzekļu atguves dienestu sadarbībai ar citām iestādēm, kam uzdots atvieglināt noziedzīgi iegūtu līdzekļu meklēšanu un identifikāciju, vajadzētu notikt, balstoties uz procedūrām un termiņiem, kas noteikti Padomes Pamatlēmumā 2006/960/TI (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu⁽¹⁾, tostarp – balstoties uz šajā lēmumā iekļautajiem atteikuma iemesliem.
- (8) Šis lēmumam nebūtu jāskar sadarbības režīmi saskaņā ar Padomes Lēmumu (2000. gada 17. oktobris) par sadarbības pasākumiem starp dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienībām attiecībā uz informācijas apmaiņu⁽²⁾ un esošie policijas sadarbības režīmi,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Līdzekļu atguves dienesti

1. Katrā dalībvalstī izveido vai norīko valsts līdzekļu atguves dienestu nolūkā atvieglināt tādu noziedzīgi iegūtu līdzekļu un citu ar noziegumu saistītu īpašumu meklēšanu un identificēšanu, kuri varētu kļūt par kompetentas tiesu iestādes izdota rīkojuma objektu iesaldēšanai, aresta uzlikšanai vai konfiskācijai kriminālprocesa vai, cik iespējams saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, civilprocesa laikā.
2. Neskarot 1. punktu, dalībvalsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem var izveidot vai norīkot divus līdzekļu atguves dienestus. Ja dalībvalstī ir vairāk nekā divas iestādes, kam ir uzdots atvieglināt noziedzīgi iegūtu līdzekļu meklēšanu un identifikāciju, ne vairāk kā divus līdzekļu atguves dienestus norāda kā kontaktpunktus.
3. Katra dalībvalsts norāda iestādes, kas ir valsts līdzekļu atguves dienesti šā panta nozīmē. Tās rakstiski dara zināmu šo informāciju un jebkuras turpmākas izmaiņas Padomes Ģenerālsekretariātam. Šis paziņojums nekavē citas iestādes, kam uzdots atvieglināt noziedzīgi iegūtu līdzekļu meklēšanu un identifikāciju, saskaņā ar 3. un 4. pantu veikt informācijas apmaiņu ar citas dalībvalsts līdzekļu atguves dienestu.

2. pants

Sadarbība starp līdzekļu atguves dienestiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to līdzekļu atguves dienesti sadarbojas cits ar citu 1. panta 1. punktā izklāstīto mērķu

sasniegšanai, veicot informācijas un labākās pieredzes apmaiņu gan pēc pieprasījuma, gan pēc pašu ierosmes.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka šo sadarbību nekavē līdzekļu atguves dienestu statuss saskaņā ar valsts tiesību aktiem, neatkarīgi no tā, vai tie ietilpst administratīvā, tiesībsardzības vai tiesu iestādē.

3. pants

Informācijas apmaiņa starp līdzekļu atguves dienestiem pēc pieprasījuma

1. Dalībvalsts līdzekļu atguves dienests vai citas dalībvalsts iestādes, kam uzdots atvieglināt noziedzīgi iegūtu līdzekļu meklēšanu un identifikāciju, var pieprasīt informāciju no citas dalībvalsts līdzekļu atguves dienesta 1. panta 1. punktā norādītajos nolūkos. Šajā nolūkā tam piemēro Pamatlēmumu 2006/960/TI un noteikumus, kas pieņemti minētā lēmuma īstenošanai.

2. Aizpildot Pamatlēmumā 2006/960/TI paredzēto veidlapu, līdzekļu atguves dienests, kurš iesniedz pieprasījumu, tajā arī konkrēti norāda pieprasījuma mērķi, iemeslus un tiesvedības būtību. Tajā arī norāda sīkākas ziņas par īpašumu, pret ko paredzēts vērsties vai ko meklē (banku kontus, nekustamu īpašumu, automašīnas, jahtas un citas vērtīgas lietas), un/vai to, kādas fiziskas vai juridiskas personas, iespējams, ir iesaistītas (piem., vārdus un uzvārdus, adreses, dzimšanas datumus un vietas, reģistrācijas datumus, akcionārus, galvenās mītnes). Šādas ziņas ir, cik iespējams, precīzas.

4. pants

Brīvprātīga informācijas apmaiņa starp līdzekļu atguves dienestiem

1. Līdzekļu atguves dienesti vai citas iestādes, kam uzdots atvieglināt noziedzīgi iegūtu līdzekļu meklēšanu un identifikāciju, nepārkāpjot spēkā esošos attiecīgās dalībvalsts tiesību aktus un bez attiecīga lūguma, drīkst dalīties informācijā, ko atzīst par vajadzīgu, lai cits līdzekļu atguves dienests varētu pildīt pienākumus, īstenojot 1. panta 1. punktā izklāstītos mērķus.

2. Informācijas apmaiņai saskaņā ar šo pantu 3. pantu piemēro pēc analogijas.

5. pants

Datu aizsardzība

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka izveidotos datu aizsardzības noteikumus piemēro arī šajā lēmumā paredzētajā informācijas apmaiņas procedūrā.

⁽¹⁾ OV L 386, 29.12.2006., 89. lpp.

⁽²⁾ OV L 271, 24.10.2000., 4. lpp.

2. Uz tādas informācijas izmantojumu, kas saskaņā ar šo lēmumu ir sniegti tieši vai divpusēji, attiecas saņēmējas dalībvalsts datu aizsardzības noteikumi, ja uz šo informāciju attiecinātos pašus datu aizsardzības noteikumus, kādus piemēro saņēmējā dalībvalstī iegūtiem datiem. Personas datus, ko apstrādā saistībā ar šā lēmuma piemērošanu, aizsargā saskaņā ar 1981. gada 28. janvāra Eiropas Padomes Konvenciju par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisku apstrādi un – dalībvalstīs, kas ratificējušas šīs konvencijas 2001. gada 8. novembra papildu protokolu par uzraudzības iestādēm un datu pārrobežu plūsmu – arī šo instrumentu. Tiesībaizsardzības iestādēm, apstrādājot saskaņā ar šo lēmumu iegūtus personas datus, būtu jāņem vērā arī principi, kas ietverti Eiropas Padomes lēmumā Nr. R(87) 15 par personas datu izmantojuma regulāciju policijas darbības jomā.

6. pants

Paraugprakses apmaiņa

Dalībvalstis nodrošina, ka līdzekļu atguves dienesti veic paraugprakses apmaiņu, lai uzlabotu dalībvalstu darba efektivitāti, meklējot un identificējot noziedzīgi iegūtus līdzekļus un citus saistītus īpašumus, kuri varētu kļūt par kompetentu tiesu iestāžu iesaldēšanas, aresta vai konfiskācijas rīkojuma objektu.

7. pants

Attiecības ar spēkā esošiem sadarbības mehānismiem

Šis lēmums neskar saistības, ko uzliek Eiropas Savienības instrumenti par savstarpēju juridisku palīdzību vai lēmumu savstarpēju atzīšanu krimināllietās, divpusēji vai daudzpusēji nolīgumi vai režīmi, ko dalībvalstis izveidojušas ar trešām valstīm par savstarpēju tiesisku palīdzību, un Lēmums 2000/642/TI un Pamatlēmums 2006/960/TI.

8. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 2008. gada 18. decembrim tās spēj pilnībā sadarboties saskaņā ar šā lēmuma noteikumiem. Līdz tam pašam datumam dalībvalstis nosūta Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai jebkuru valsts tiesību aktu tekstu, kas dod tām iespēju izpildīt saistības, kuras nosaka saskaņā ar šo lēmumu.

2. Kamēr dalībvalstis vēl nav īstenojušas Pamatlēmumu 2006/960/TI, atsaucies uz minēto pamatlēmumu šajā lēmumā nozīmē atsaucies uz piemērojamiem instrumentiem attiecībā uz policijas sadarbību starp dalībvalstīm.

3. Pamatojoties uz Komisijas sagatavotu ziņojumu, Padome līdz 2010. gada 18. decembrim izvērtē, kā dalībvalstis izpildījušas šā lēmuma prasības.

9. pants

Piemērošana

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2007. gada 6. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
A. COSTA